

۱۸۸-જો

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذْ

તો ઈસસે જ્યાદા ઝાલિમ કોન હૈ, જો જૂટ લગાએ અલ્લાહ પર, ઓર જુટલા દિયા સચ્ચાઈકો, જબ આ ગઈ

جَاءَهُ الْيَسَّ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي جَاءَ

ઉસકે પાસ. કયા નહીં હૈ જહન્નમમૈં ઠિકાના કાફિરોંકા ? (૩૨) ઓર જો લાયા

بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا

સચ્ચાઈકો, ઓર તસ્દીકકી ઉસકી, વોહી પરહેઝગાર હૈં (૩૩) ઉન્હોંકે લિયે હૈ

يَسْتَأْذِنُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ لِيُكَفِّرَ

જો ચાહેં અપને રબકે યહાં. યહ ધવાબ હૈ એહસાનવાલોંકા (૩૪) તાકિ ઉતારદે

اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

અલ્લાહ ઉનસે બડીસે બડી બુરાઈ જો ઉન્હોંનેકી, ઓર ધવાબ દે ઉન્હેં બડીસે બડી નેકીકા

الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ وَ

જો કર ચુકે થે (૩૫) કયા નહીં હૈ અલ્લાહ કાફી અપને બન્દોકો ? ઓર

يُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

ડરાતે હૈં તુમકો ઉનસે, જો અલ્લાહકે ખિલાફ હૈં. ઓર જિસકો બેરાહ રખે અલ્લાહ, તો નહીં હૈ

مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ

ઉસકા કોઈ રાહ દેનેવાલા (૩૬) ઓર જિસે રાહ દે અલ્લાહ, તો નહીં ઉસકા કોઈ ગુમરાહ કરનેવાલા. કયા નહીં હૈ

اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

અલ્લાહ ઈજ્જતવાલા ઈન્તિકામ લેનેવાલા ? (૩૭) ઓર અગર પૂછા તુમને ઉનસે, કિ કિસને પૈદા કિયા આસ્માનોં

وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ

ઓર ઝમીનકો, તો ઝરૂર કેહ દેંગે કિ અલ્લાહ. પૂછો કિ ઝરા બતાઓ, કિ જિસકી દુહાઈ દેતે હો અલ્લાહકે

دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضَرَّهُ

ખિલાફ, અગર અલ્લાહને ચાહા મુઝે નુકસાન પહોંચાના, તો કયા વોહ ઉસકી નુકસાન રસાનીકો દૂર કર દેંગે ?

أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتَهُ ۚ قُلْ حَسْبِيَ

યા અલ્લાહને ચાહા મુઝ પર રહમત ભેજના, તો કયા વોહ ઉસકી રહમતકો રોક દેંગે ? કહો, કિ “કાફી હૈ

اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ

مُؤَلَّهِ اَللّٰہ کے لئے توکل کرنے والے (۳۸) کہو کہ اے میری قوم! تم لوگوں کو جو اللہ کے

مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾ مَن يَأْتِيَنَّ عَذَابٌ

جائے گا تم کو میں اس کا کام کرتا ہوں۔ پس تم جانو گے (۳۹) جو کس کو عذاب آئے گا

يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾ اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

جو اس کو شرم دے گا اور اس پر عذاب قائم رہے گا (۴۰) اے محمد! ہم نے تم پر کتاب

لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَن اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۚ وَمَن ضَلَّٰ فَاِنَّمَا

لوگوں کے لئے حق کی بات ہے۔ پس جو گمراہ ہو گیا تو اپنے لئے ہے اور جو گمراہ ہو گیا

يَضِلُّ عَلَيْهِهَا ۚ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٌ ﴿۴۱﴾ اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنفُسَ

گمراہوں کو اس پر ہے اور تم ان کے واسطے نہیں (۴۱) اللہ اپنے جانوں کو

حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِیْ لَمْ تَمُتْ فِیْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِیْ

جب اس کی موت ہو جائے اور جو نہ سوئی ہو اس کو بھی (۴۲) اور جو

قَضٰی عَلَیْهَا الْوُتَّ وَيُرْسِلُ الْاٰخِرٰی اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

کے لئے قضا کر دیتا ہے اور دوسری کو ایک مقررہ مدت تک (۴۳) اور

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۴﴾ اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ

بے شک اس میں ہے (۴۴) کیا انہوں نے اللہ کے بجائے

اللّٰهُ شُفَعَاۗءَ ۚ قُلْ اَوْ لَوْ كَانُوا لَا یَسْبِقُوْنَ شَيْۤءًا وَلَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۵﴾

اللہ کے واسطے (۴۵) کہو کہ اگر وہ کچھ بھی نہیں جانتے اور

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِیْعًا ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ ثُمَّ

کہو کہ اللہ کے لئے ہے سب کی شفاعت (۴۶) اور اس کے لئے ہے آسمانوں اور زمین کا

اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَاِذَا ذُكِّرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَتْ قُلُوْبُ

وہاں لوگوں کو (۴۷) اور جب اللہ کا ذکر کیا گیا تو ان کے دلوں نے

الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِّرَ الَّذِیْنَ مِنْ دُوْنِہِ

جو ایمان نہیں لائے آخرت کے (۴۸) اور جب ان کے لئے ذکر کیا گیا

إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ઉસ વકત વોહ ખુશ હોતે હૈં (૪૫) તુમ કહો, કિ “યા અલ્લાહ ! બનાનેવાલા આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા,

عِلْمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا

જાનનેવાલા ગૈબ વ શહાદતકા, તૂ ફૈસલા ફરમાએગા અપને બન્દોંકે દરમિયાન, જિસમેં વોહ

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

ઝગડા કરતે થે” (૪૬) ઓર અગર વાકેઈ હો જાએ ઉનકા જિન્હોંને અંધેર મચાયા થા જો કુછ હે ઝમીનમેં સબ,

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافِتًا وَهُوَ مِنَ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ

ઓર ઉતની હી ઓર ઉસકે સાથ, તો ઝરૂર દે ડાલતે છુટકારેકો બુરે અઝાબસે, કયામતકે દિન.

وَبَدَأَ اللَّهُ مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٣٧﴾ وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ

ઓર ઝાહિર હુવા ઉન્હેં અલ્લાહકી તરફસે, જિસકા ગુમાન ન કરતે થે (૪૭) ઓર ઝાહિર હો ગઈ ઉન્હેં

مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا مَسَّ

જો કમા ચુકે થે બુરાઈયાં, ઓર ફટ પડા ઉન પર જિસકા મઝાક ઉડાતે થે (૪૮) તો જબ પહોંચા

الْإِنْسَانَ صُرْدًا غَافًا ۖ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۖ قَالَ إِنَّمَا

ઈન્સાનકો નુકસાન, “તો દુહાઈ દેને લગા મેરી,” ફિર જબ દી હમને ઉસે કોઈ ને’મત અપની તરફસે, તો બોલા, કિ “મુઝે

أَوْتَيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۖ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

બસ દિયા ગયા હે યહ ઈલ્મકી બિના પર.” બલ્કિ વોહ ને’મત એક આઝ્માઈશ હે. લેકિન ઉનકે બોહતેરે નાદાન હૈં (૪૯)

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

બેશક યહ કેહ ચુકે હૈં, જો ઉનસે પહલે હૂએ, તો નહીં કામ ઉનકે જો

يَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا

કમાતે થે (૫૦) તો પહોંચી ઉન્હેં બુરાઈયાં ઉસકી જો કમાયા થા. ઓર જિન્હોંને અંધેર કર રખા હે,

مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤١﴾

ઉન લોગોંમેંસે જહ્દસે જહ્દ પહોંચેંગી ઉન્હેં ભી બુરાઈયાં ઉસકી જો કમા રખા હે, ઓર નહીં હૈં યહ હરા સકનેવાલે (૫૧)

أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ

કયા ઉન્હોંને ન જાના, કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ કુશાદગી દેતા હે રોઝીકી જિસે ચાહે ? ઓર તંગી ભી દેતા હે. બેશક

فِي ذَلِكَ لَأَيِّتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۶﴾ قُلْ يُعْبَادِيَ الَّذِينَ

ઉસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હેં ઉનકે લિયે જો માનેં (૫૨) તુમ યૂં કહો, કિ એ મેરે વોહ બન્દો, જિન્હોને

أَسْرِفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

ઝ્યાદતીકી હેં અપની જાનોં પર, “નાઉમ્મીદ ન હો અલ્લાહકી રહમતસે.” બેશક અલ્લાહ બખ્શ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۷﴾ وَأَنْبِئُوا

દેતા હેં સારે ગુનાહોંકો. કિ યકીનન વોહી બખ્શનેવાલા રહમવાલા હેં (૫૩) ઓર તૌબા કર ડાલો

إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

અપને રબકી તરફ, ઓર ગરદન ઝુકા દો ઉસકે લિયે કબલ ઉસકે, કિ આએ તુમ પર અઝાબ, ફિર તુમ્હારી

لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۸﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

મદદ ન કી જાએગી (૫૪) ઓર પેરવી કરો ઉસ બેહતરકી, જો ઉતારા ગયા તુમ લોગોંકી તરફ તુમ્હારે રબકી

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً ۚ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۹﴾

તરફસે, કબલ ઉસકે, કિ આએ તુમ પર અઝાબ અચાનક, ઓર તુમ્હો ખબર હી ન હો (૫૫)

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يُحَسِّرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ

યહ કિ બોલ પડે કોઈ જાન, કિ હાએ અફસોસ ઇસ પર જો ઝિયાદતીકી મેંને અલ્લાહકે બારેમેં,

وَإِنْ كُنْتُ لِسِنِ السَّخِرِينَ ﴿۶۰﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي

ઓર થા મેં મસ્ખરોંસે (૫૬) યા બોલ પડે, કિ “અગર અલ્લાહને હિદાયતકી હોતી

لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقِيَيْنَ ﴿۶۱﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَىٰ الْعَذَابَ لَوْ

મેરી, તો મેં ભી હોતા ડરનેવાલોંસે” (૫૭) યા કેહ પડે જબ દેખ લે અઝાબકો, કિ “અગર મેરી

أَنَّ لِي كَرَّةً فَآكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۲﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثُكَّ

વાપસી હો તો, હો જાઉં એહસાનવાલોંસે” (૫૮) હાં કયૂં નહીં ! યકીનન આઈ

أَيْتِي فَكَذَّبْتُ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۳﴾ وَ

તેરે પાસ મેરી આયતેં, તો ઝુટલા દિયા તૂને ઉસે, ઓર ગુરૂર કિયા ઓર રહા કાફિરોંસે (૫૯) ઓર

يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَىٰ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ

કયામતકે દિન દેખોગે ઉન્હેં, જિન્હોને ઝૂટ રખા અલ્લાહ પર, કિ ઉનકે ચેહરે સિયાહ કર દિયે ગએ હેં.

أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجُئِيَ

ચમક ઉઠી ઝમીન, અપને રબકે નૂરસે, ઓર રખ દિયા गया नविश्ता, ઓર લાએ ગએ

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا

અમ્મિયા ઓર ઉનકે ગવાહ, ઓર ફેસલા હો गया ઉનકે દરમિયાન બિલ્કુલ ઠીક, ઓર વોહ નહીં ઝુલ્મ કિયે

يُظْلَمُونَ ۝ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا

જાએંગે (૬૮) ઓર પૂરા પૂરા દિયા જાએગા હર એક, જો કુછ કર રખા હે. ઓર વોહ ખુબ જાનતા

يَفْعَلُونَ ۝ وَسَيِّقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا

હે જો કુછ કર રહે હૈં (૭૦) ઓર હાંકે ગએ જિન્હોંને કુફ્ર કિયા જહન્નમકી તરફ ગિરોહ ગિરોહ. યહાં તક કિ

جَاءَ وَهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ

જબ આ ગએ વહાં, તો ખોલ દિયે ગએ ઉસકે દરવાઝે, ઓર કહા ઉન્હેં ઉસકે સબ દારોગાને, કિ “કયા નહીં

مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

આએ તુમહારે પાસ રસૂલ હઝરાત તુમમેંસે, તિલાવત કરતે તુમ પર તુમહારે રબકી આયતોંકો, ઓર ડરાતે તુમકો

هَذَا أَقَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَتُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

તુમહારે ઉસ દિનકે મિલનેસે,” સબને જવાબ દિયા કિ “કયૂં નહીં”, લેકિન દુરુસ્ત નિકલી અઝાબકી બાત કાફિરોં પર (૭૧)

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى

કહા गया कि “દાખિલ હો જહન્નમકે દરવાઝોંમેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં.” તો કિતના બુરા ઠિકાના હે

الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسَيِّقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ

મગરોંકા (૭૨) ઓર ચલાએ ગએ જો ડરતે થે અપને રબકો, જન્નતકી તરફ ગિરોહ ગિરોહ.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ وَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ

યહાં તક કિ જબ આએ વહાં ઓર ખોલ દિયે ગએ ઉસકે દરવાઝે, ઓર કહા ઉન્હેં ઉસકે સબ દારોગાને, કિ સલામ હો

عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

તુમ પર, તુમ ખુબ રહે, તો જાઓ ઉસમેં હમેશા રહનેકો (૭૩) ઓર ઉન સબને કહા, કિ “સારી હમ્દ અલ્લાહકી, જિસને

صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ

સચ કર દિખાયા હમેં અપના વા’દા, ઓર વારિષ બના દિયા હમેં ઈસ સરઝમીનકા, કિ રહેં હમ જન્નતમેં જહાં

نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ۝ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ

યાહે..” તો કિતના અચ્છા ધવાબ હે કામ કરનેવાલોંકા (૭૪) ઓર દેખોગે ફરિશ્તોંકો ઘેરે હુએ અશકિ ગિદા ગિદ, ,

حَوْلَ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ

પાકી બોલતે હેં અપને રબકી હમ્દકે સાથ. ઓર ફેસલા કર દિયા ગયા સબ લોગોંકે દરમિયાન બિલ્કુલ હક,

وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

ઓર કહા ગયા કિ સારી હમ્દ અલ્લાહકી પરવરદિગાર સારે જહાનકા (૭૫)

સુરએ મો'મિન મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૮૫ રુકૂઅ ૮

حَمَّ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَاثِرِ الدُّنْيِ

હા-મીમ.. (૧) યહ ઉતારના ઈસ કિતાબકા ઇજ્જતવાલે ઇલ્મવાલે અલ્લાહકી તરફસે હે (૨) ગુનાહકા બખ્શનેવાલા

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ۖ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

ઓર તૌબાકા કબૂલ ફરમાનેવાલા સખ્ત અઝાબવાલા, કરમવાલા. નહીં હે કોઈ પૂજનેકે કાબિલ ઉસકે સિવા.

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

ઉસીકી તરફ ફિરના હે (૩) નહીં ઝગડતે અલ્લાહકી આયતોંમેં, મગર જિન્હોંને કુફ્ર કિયા,

فَلَا يَخْرُكُ تَقْلِيدُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ ۖ

તો ધોકા ન દે સકે તુમ્હેં ઉનકા ચલતે ફિરતે રહના શહરોંમેં (૪) ઝુટલાયા થા ઉનસે પહલે કોમે નૂહને ઓર

الْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ

કઈ ઉમ્મતોંને ઉનકે બા'દ. ઓર કસ્ટ કિયા હર ઉમ્મતને અપને અપને રસૂલકો, કિ ગિરફતાર કરેં ઉન્હેં

وَجَدُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ

ઓર ઝગડતે રહે બેકાર બાતોંસે, તાકિ ડગમગા દેં ઉસસે હકકો, તો મેંને પકડા ઉન્હોંકો... તો કેસા

كَانَ عِقَابُ ۝ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ

હુવા મેરા અઝાબ ? (૫) ઓર ઈસી તરહ ઠીક હો ગઈ તુમ્હારે રબકી બાત ઉન પર, જિન્હોંને

كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ

કુફ્ર કિયા, કિ બિલાશુબહ વોહ જહન્નમવાલે હેં ..(૬).. જો ઉઠાએ હેં અશકો, ઓર જો

حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَأُيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

ઉસકે ગિર્દા ગિર્દા હે, પાકી બોલતે હેં અપને રબકી હમ્દકે સાથ, ઓર માનતે હેં ઉસે, ઓર મઝિરત યાહતે હેં

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

ઉનકી જો માન ગએ હેં, કિ “પરવરદિગારા સમો દિયા તૂને હર ચીઝમેં અપની રહમત વ ઇલ્મ, તો બખ્શદે ઉન્હેં જિન્હોને

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا

તોબાકી, ઓર ચલે તેરી રાહ, ઓર બચાલે ઉન્હેં જહન્નમકે અઝાબસે (૭) પરવરદિગારા ઓર

وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ

દાખિલ ફરમા ઉન્હેં હમેશાકી જન્નતોમેં, જિસકા વા’દા દિયા તૂને ઉન્હેં, ઓર જો લિયાકત મન્દ હૂએ ઉન

أَبَائِهِمْ وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

કે બાપદાદોં ઓર બીબિયોં ઓર ઓલાદમેંસે. બેશક તૂ હી ઇઝ્ઝતવાલા હિકમતવાલા હે (૮)

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ

ઓર બચાલે ઉન્હેં ગુનાહોંસે. ઓર જો બચ નિકલે ગુનાહોંસે ઉસ દિન, તો બેશક તૂને રહમ ફરમાયા ઉસ પર.

وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ

ઓર યહી બડી કામિયાબી હે” (૯) બેશક જિન્હોને કુફ્ર કિયા, પુકાર દિયે જાએંગે કિ યકીનન અલ્લાહકી

اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْعَتِكُمْ أَنْفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ

બેઝારી કર્હી ઝૂયાદા બડી હે તુમ્હારી ખુદ અપની ઝાતસે બેઝારીસે, કિ જબ બુલાએ જાતે તુમ ઇમાનકી તરફ, તો

فَتَكْفُرُونَ ۚ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ

ઇન્કાર કર દેતે (૧૦) બોલ પડે, કિ “પરવરદિગારા તૂને મુદા રખા હમેં દોબાર, ઓર ઝિન્દા કિયા દોબાર, અબ ઇન્કાર કર

فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ

લિયા હમને અપને ગુનાહોંકા, તો કયા યહાંસે નિકલનેકી કોઈ રાહ હે ?” (૧૧) યહ ઇસ લિયે કિ

إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ

બિલાશુબહ જબ દુહાઈ દી જાતી સિર્ફ અલ્લાહકી, તો તુમને ઇન્કાર ઝાહિર કિયા, ઓર અગર શરીક બનાયા જાતા ઉસકા, તો તુમલોગ માન

لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۚ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ

જાતે, તો હુકમ અલ્લાહકા હેં સબસે બુલન્દ બડા હેં (૧૨) વોહી હેં જો દિખાતા હેં તુમ લોગોંકો અપની નિશાનિયાં, ઓર ઉતારતા હેં

السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۖ فَادْعُوا اللَّهَ

તુમહારે લિયે આસ્માનસે રોઝી, ઔર નહીં નસીહત પાતા મગર જો તોબા કરે (૧૩) “તો દુહાઈ દો અલ્લાહકી

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ

મુખ્લિસાના અકીદા રખતે, ગો બુરા માને કાફિર લોગ” (૧૪) બુલન્દ ફરમાનેવાલા દરજોકો,

ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

અર્શવાલા, ભેજતા હે રૂહુલ અમીનકો અપને હુકમસે જિસ પર ચાહતા હે અપને બન્દોસે,

لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۚ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ ۚ لَا يُخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ

તાકિ વોહ ડરા દે સબકે મિલનેકે દિનસે (૧૫) જિસ દિન વોહ સબ ખુલ્લમ ખુલ્લા હે... ન છુપ સકે અલ્લાહ પર ઉનમેં

مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لَسْنَا الْمَلِكُ الْيَوْمَ ۚ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۚ الْيَوْمَ

સે કોઈ. “કિસકી બાદશાહી હે આજ ? સિર્ફ અલ્લાહ વાહિદે કહ્દારકી (૧૬) આજકે દિન

مُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

બદલા દિયા જાએગા હર એક, જો કમા ચુકા હે. નહીં ઝયાદતી હોગી આજ.” બેશક અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ ફરમાને

الْحِسَابِ ۚ وَاتَّذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَرِ ۚ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

વાલા હે (૧૭) ઔર ડરાઓ ઉન્હે જલ્દ આનેવાલી મુસીબતકે દિનસે, જબકિ ઉનકે દિલ ગલોંકે પાસ

كُظُمِينَ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَیْمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۚ يَعْلَمُ

હોંગે ગમનાક... નહીં રહા ઝલિમોંકા કોઈ દોસ્ત ઔર ન સિફારિશી, જિસકા કહા માના જાએ (૧૮) અલ્લાહ જાનતા હે

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۚ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ

આંખોંકી ચોરીકો, ઔર જો છુપાએ રખતે હેં સીને (૧૯) ઔર અલ્લાહ ફેસલા ફરમાતા હે બિલ્કુલ ઠીક,

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ

ઔર જિનકી દુહાઈ દેતે હેં ઉસકે ખિલાફ, નહીં ફેસલા કર સકતે કુછ. બેશક અલ્લાહ હી

هُوَ السَّيِّعُ الْبَصِيرُ ۚ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

સુનનેવાલા દેખનેવાલા હે (૨૦) કયા ઉન્હોને સૈર નહીંકી ઝમીનમેં ? કિ દેખવેં

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ

કિ કેસા અન્જામ હુવા ઉનકા જો ઉનસે પહલે થે. ઔર ઝયાદા થે ઉનસે કુલ્લતમેં,

تَوَكَّلْ وَأَنَا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ

और जमीनमें अपनी छोड़ी निशानियोंमें, तो पकड़ा उन्हें अल्लाहने उनके गुनाहोंके सबब. और न रहा उनका अल्लाह

مِّنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

से कोई बयानेवाला (२१) यह इस लिये कि आते रहे उनके पास उनके रसूल निशानियोंके साथ,

كَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

तो उन्होंने ईश्वर कर दिया, तो पकड़ा उन्हें अल्लाहने. बेशक वोह कुव्वत वाला सप्त अजाबवाला है (२२) और बेशक बेजुहमने

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۚ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَ

मूसाको निशानियों और भुली सनहके साथ (२३) फिरऔन व हामान व

قَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا

कारनकी तरफ, तो वोह सब बोले कि यह जादूगर बडे जूटे हैं (२४) फिर जब लाये उनके पास हकको हमारी तरफसे,

قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا

तो बोले कि कत्ल कर दो उनके बेटोंको, जो ईमान लाये उनके साथ, और जिन्दा रमो उनकी औरतोंको.

كَيْدُ الْكَافِرِينَ ۚ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ۚ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ

और नहीं रही यावबाजी काफिरोंकी, मगर बेकार (२५) और बोला फिरऔन, कि “मुझे छोड दो कि कत्ल कर दूं

مُوسَىٰ وَلْيَدْعُرْ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ

मूसाको, और वोह हुंछाई दें अपने रबकी. कि मैं जरूर डरता हूं कि बदल दें तुम्हारा दीन, या कि भुल्लम भुल्ला

يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي

करें जमीनमें फसाद” (२६) और कहा मूसाने, कि “बेशक मैंने पनाह ली अपने रब और तुम

وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۚ وَقَالَ رَجُلٌ

लोगोंके रबकी, हर ऐसे मगरूरसे जो न माने हिसाबके दिनकी” (२७) और बोला एक शम्स मुसल्मान आले

مُّؤْمِنٌ ۚ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ

फिरऔनसे, जो छुपाये रबता है अपने ईमानको, कि “क्या कत्ल करोगे उस भईको ? यूं कि डेहते हैं कि मेरा

يَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَإِنْ يَكُنْ

रब अल्लाह है, हावांकि वोह बिलाशुबह लाये तुम्हारे पास शौशन दलीलें तुम्हारे रबकी तरफसे, और अगर यह जूटे

كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۚ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي

હોતે, તો ઉન પર ઉનકા જૂટ પડતા. ઓર અગર સચ્ચે હેં, તો પહોંચ જાએગા તુમ્હે કુછ ઉસકા જિસકા

يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۝ (۲۸) يَقُومُ

વા'દા દેતે હેં તુમ્હે. બેશક અલ્લાહ નહીં રાહ દેતા ઉસકો, જો હદસે બઢનેવાલા બડા જૂટા હે (૨૮) એ મેરી કૌમ

لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ

તુમ્હારી બાદશાહી હે આજ, ગાલિબ હો ઝમીનમેં, તો કૌન મદદ દેગા હમેં અલ્લાહકે અઝાબસે, અગર આ ગયા

اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَاتِلٌ فَدَعُونُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْبَيْتُمْ

હમારે ઊપર.” બોલા ફિરઔન, કિ “મેં વોહી રાય દેતા હૂં જો મેરી રાય હે, ઓર નહીં બતાતા તુમ્હે

إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ (۲۹) وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ

મગર ભલાઈકી રાહ” (૨૯) ઓર કહા ઉસને જો મુસલમાન થા, કિ “એ મેરી કૌમ મેં તો

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ

ઝરૂર ડર રહા હૂં તુમ પર પહલે ગિરોહોંકે દિનકી તરહ હોનેકો” (૩૦) જેસા ઢંગ રહા નૂહકી કૌમ ઓર આદ વ

ثُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝ (۳۱) وَ

પમૂદ, ઓર જો ઉનકે બા'દ હૂએ સબકા. ઓર અલ્લાહ નહીં ચાહતા ઝુલ્મ બન્દોંકે લિયે (૩૧) “ઓર એ

يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۚ يَوْمَ تُثَوَّنُ مَدِيرِينَ ۚ مَا

મેરી કૌમ બેશક મેં ડર રહા હૂં તુમ પર પુકાર મચનેકે દિનકો” (૩૨) જિસ દિન કિ ફેર દિયે જાઓગે પીઠ દિખા કર.

لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ (۳۳)

નહીં હે તુમ્હારા અલ્લાહસે કોઈ બચાનેવાલા. ઓર જિસે બેરાહ રખે અલ્લાહ, તો નહીં હે ઉસકા કોઈ રાહ દેનેવાલા (૩૩)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ

ઓર બેશક લાએ તુમ્હારે પાસ યૂસુફ પહલેસે રૌશન નિશાનિયાં, તો તુમ લોગ હમેશા રહે શકમેં જિસકો લાએ

فَمَا جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ

થે તુમ્હારે પાસ. યહાં તક કિ જબ વોહ ન રહે, તો તુમ લોગોંને કહા કિ હરગિઝ ન ભેજેગા અલ્લાહ ઉનકે બા'દ

رَسُولًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ۚ (۳۴) الَّذِينَ

કોઈ રસૂલ. ઈસી તરહ બેરાહ રખતા હે અલ્લાહ ઉસે, જો હદસે બઢા શકી હે (૩૪) જો ઝગડા

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ

નિકાલે અલ્લાહકી આયતોંમેં બગેર કિસી સનદકે, જો આઈ હો ઉનકે પાસ. યહ બહોત બડી બેઝારીકા સબબ હે

وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ

અલ્લાહકે નઝદીક, ઓર ઉનકે નઝદીક જો ઈમાન લા ચુકે. ઈસી તરહ છાપ લગા દેતા હે અલ્લાહ હર મગરૂર સરકશકે

جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهَامُنُ ابْنُ بَنِي صَرَاحٍ لَعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابِ ۝

દિલોં પર (૩૫) ઓર બોલા ફિરઓન, કિ “એ હામાન બના લો મેરે લિયે બુલન્દ ઘર, તાકિ પહોંચ જાઊં સબ રાસ્તોં તક (૩૬)

أَسْبَابِ السَّمَوَاتِ فَاطْلِعْ إِلَى اللَّهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَكْظُمُهُ كَاذِبًا ۝

આસ્માનોંકે રાસ્તે, ફિર જાંફૂં મૂસાકે મા’બૂદકી તરફ, ઓર મેં તો ઝરૂર ખયાલ કરતા હૂં ઉન્હેં જૂટા.” ઓર ઈસી તરહ

كَذَلِكَ يُرِيْن لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۝ وَمَا كَيْدُ

સે ભલી કરદી ગઈ ફિરઓનકી નઝરમેં ઉસકી બદકિરદારી, ઓર રોક રખા ગયા રાહસે. ઓર નહીં ચાલબાઝી

فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَاهُ كُمْ

ફિરઓનકી, મગર ગારત કી હૂઈ (૩૭) ઓર બોલા જો ઈમાન લા ચુકા થા, કિ “એ મેરી કોમ તુમ લોગ મેરે પીછે

سَبِيلِ الرَّشَادِ ۝ يَقَوْمُ إِنَّمَا هِيَ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ

પીછે રહો, તો દૂંગા તુમહેં ભલાઈકી રાહ (૩૮) એ મેરી કોમ યહ દુન્યાવી ઝિન્દગી મહઝ કુછ રહ સહ લેના હે.” ઓર બેશક

الْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۝

આખિરત હી ઠહરનેકા ઘર હે (૩૯) જિસને બુરાઈકી, તો ન બદલા દિયા જાએગા મગર ઉતના હી, ઓર

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَبَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

જિસને સલાહિયતકે કામ કિયે, મર્દ યા ઓરત, ઓર વોહ મુસલ્માન હેં, તો વોહ દાખિલ હોંગે જન્નત

الْجَنَّةِ يَرْزُقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَيَقَوْمُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَىٰ

મેં, રોઝી દિયે જાએગે ઉસમેં બેહિસાબ (૪૦) “ઓર એ મેરી કોમ મુજે ક્યા હે, કિ મેં બુલાતા હૂં તુમહેં

التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۝ تَدْعُونَنِي لِكُفْرٍ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ

નજાતકી તરફ, ઓર તુમ લોગ બુલા રહે હો મુજે જહન્નમકી તરફ (૪૧) તુમ બુલાતે હો મુજેકે ઈન્કાર કર દૂં અલ્લાહકા, ઓર શરીક

بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُم إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقَّارِ ۝ لَا جَرَمَ

બનાઊં ઉસકા ઉસે, જિસકા મુજે કુછ ઈલ્મ નહીં, ઓર મેં બુલા રહા હૂં તુમકો ઈઝ્ઝતવાલે ગફકારકી તરફ (૪૨) બસ યહી હે

اَلَمْ تَدْعُوْنِيْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنْ
 تَدْعُوْا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ فَتَذَكَّرُوْنَ

કિ જિસકી તરફ તુમ લોગ બુલાતે હો મુઝે, નહીં હૈ ઉસકી કોઈ બલાહટ દુન્યામેં ઓર ન આબિરતમેં, ઓર

مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاَقُوْضُ اَمْرِيْٓ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ۚ قَوْلُهُ

બેશક હમેં લોટના હૈ અલ્લાહકી તરફ, ઓર બેશક ઝ્યાદતી કરનેવાલે હી જહન્નમી હેં (૪૩) તો અબ જલ્લ હી યાદ કરોગે

اللّٰهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوْا وَاَحَاقَ بِاِلٍ فِرْعَوْنُ سُوْءُ الْعَذَابِ ۚ النَّارُ

જો કેહ રહ્યા હું મેં તુમ્હે, ઓર સુપુર્દ કરતા હું અપને મુઆમલેકો અલ્લાહકે, બેશક અલ્લાહ નિગરાં હૈ બન્દોંકા” (૪૪) તો બચા લિયા ઉસકો

يَعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ اَدْخُلُوْا اِلَٰ

અલ્લાહને ખરાબિયોંસે ઉસકે, જો ચાલબાઝિયાં કી લોગોંને, ઓર ઘેર લિયા ફિરઓનિયોંકો અઝાબકી તબાહીને (૪૫) આગ પર

فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ۚ وَاذِ يَتَخَاَجُّوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفَا

પેશ કિયે જાતે હેં વોહ લોગ સુબ્હો શામ. ઓર જિસ દિન કયામત કાઈમ હોગી... કિ “ઝોંક દો ફિરઓનિયોં

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا ۖ فَمَلَّ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا

કો સપ્ત અઝાબમેં” (૪૬) ઓર જબ હુજજત બાઝી કરેંગે જહન્નમમેં, તો કહેંગે ઉનકે કમઝોર લોગ ઉન્હેં,

مِّنَ النَّارِ ۚ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُلٌّ فِىْهَا اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ

જો બડે બનતે થે, કિ બેશક હમ તો થે તુમ્હારે પીછે ચલનેવાલે, તો કયા તુમ લોગ હટા લોગે હમસે કુછ

بَيْنَ الْعِبَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لَخَزَنَةٌ جَهَنَّمَ اَدْعُوْا رَبَّكُمْ

હિરસા આગસે ? (૪૭) જવાબ દિયા જો બડે બનતે થે, કિ “વાકેઆ તો યહ હૈ હમ સભી ઉસીમેં હેં.” બેશક અલ્લાહને ફૈસલા

يُخَفِّفُ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۚ قَالُوْا اَوْلَمْ تَكُنْ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ

ફરમા દિયા બન્દોંકે દરમિયાન (૪૮) ઓર બોલ પડે જો આગમેં હેં જહન્નમકે દારોગોંકો, કિ “દુઆ કરો અપને રબસે

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْا بَلَىٰ ۖ قَالُوْا فَاَدْعُوْا وَمَا دُعُوْا الْكَافِرِيْنَ اِلَّا فِى

કિ હલ્કા કરદે હમસે એક દિન અઝાબ ” (૪૯) ઉન્હોંને પૂછા કિ “કયા નહીં આતે થે તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રસૂલ

ضَلٰلٍ ۚ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ

રૌશન નિશાનિયોંકે સાથ.” સબ બોલે, “કયૂં નહીં.” તો જવાબ દિયા, કિ “ફિર તુમ્હેં દુહાઈ મચાઓ.. ઓર નહીં હૈ

كَافِرِيْنَ ۚ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَظَهِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَظَهِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَظَهِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ

કાફિરોંકી દુઆ મગર બેકાર (૫૦) બેશક હમ ઝરૂર મદદ ફરમાએંગે અપને રસૂલોંકી ઓર ઉનકી જો ઈમાન લાએ, દુન્યાવી

يَقُومُ الشَّهَادَةُ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ

જિન્દગીમાં, ઓર જિસ દિન ખડે હોંગે ગવાહ લોગ (૫૧) જિસ દિન ન કામ આએગી ઝાલિમોકે ઉનકી તાલીલ, ઓર ઉન્હીકે લિયે ફિટકાર હે

وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْثَقْنَا بِرَبِّهِ

ઓર ઉન્હીકે લિયે દારે આખિરતકી ખરાબી હે (૫૨) ઓર બેશક દી હમને મૂસાકો હિદાયત, ઓર વારિષ બનાયા હમને

إِسْرَاءِيلَ الْكِتَابَ ۝ هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَبْوَابِ ۝ فَاصْبِرْ

બની ઇસ્રાઈલકો કિતાબકા (૫૩) હિદાયત વ નસીહત અકલવાલોકે લિયે (૫૪) તો સબ્ર કરતે રહો,

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۝ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ

બિલાશુબહ અલ્લાહકા વા'દા હક હે, ઓર બખ્શવાતે રહો અપને વાબસ્તોકો, ઓર પાકી બોલતે રહો અપને રબકી હમ્દકે સાથ

وَالْإِبْكَارِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَجَادُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ

શામ વ સુબહ (૫૫) બેશક જો ઝગડા નિકાલે અલ્લાહકી આયતોમાં, બગેર કિસી સનદકે જો આઈ હો ઉનકે પાસ, નહીં

إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا هُمْ بِآيَاتِي غَافِلُونَ ۝ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۝ إِنَّهُ هُوَ

હે ઉનકે સીનોમાં મગર બડાઈકી હવસ, જિસ તક વોહ પહોંચનેવાલે નહીં, તો પનાહ લો અલ્લાહકી. બેશક વોહી સુનનેવાલા

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ

દેખનેવાલા હે (૫૬) યકીનન પેદા કરના આસ્માનો ઓર ઝમીનકા ઝિયાદા બડી બાત હે ઇન્સાનકે પેદા

النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى

કરનેસે, લેકિન ઉનકે બોહતેરે નાદાન મહૂઝ હે (૫૭) ઓર નહીં બરાબર હે અન્ધા

وَالْبَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۝ قَلِيلًا

ઓર આંખવાલા.. ઓર જો ઇમાન લાએ ઓર નેકિયાં કરી, ઓર ગુનહગાર. કમ હી

مَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

સોચતે હો (૫૮) બેશક કયામત ઝરૂર આનેવાલી હે, ઇસમાં ઝરા ભી શક નહીં, લેકિન બોહતેરે લોગ

النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۝ إِنَّ

નહીં માનતે (૫૯) ઓર ફરમાયા તુમ લોગોકે રબને કિ, “દુઆ કરો મુઝસે, મેં કબૂલ ફરમા લૂંગા તુમ્હારે લિયે..” બેશક

الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرَيْنَ ۝

જો ખીચે બડાઈમાં મેરી ઇબાદતસે, તો જલ્દ હી જાએંગે જહન્નમ ઝલીલ હો કર (૬૦)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

अल्लाह है जिसने बनाया तुम्हारे लिये रातको कि आराम करो उसमें, और दिनको सब कुछ दिखाने

اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٤١﴾

वाला. बेशक अल्लाह ફ़ज़लवाला है लोगों पर, लेकिन अक़्थर लोग नाशुर्क हैं (६१)

وَقُلِ

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ ۖ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآلِي تَوْفُكُونَ ﴿٤٢﴾

यह है अल्लाह, तुम्हारा रब, पैदा करमानेवाला हर याहेका.. नहीं है कोई पूजनेके काबिल उसके सिवा, तो कहां औंधाये जाते हो (६२)

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٤٣﴾ اللَّهُ الَّذِي

ईसी तरह औंधाये गये वोह, जो अल्लाहकी आयतोंका ईन्कार करते थे (६३) अल्लाह है जिसने बनाया

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً ۖ وَمَوَاقِعَ مَوَارِدٍ ۚ

तुम्हारे लिये जमीनको ठहरनेको और आस्मानको कुब्बा, और सूरत बनाई तुम्हारी तो उसीन बनाया तुम्हारी

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۖ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ

सूरतोंको, और रोजी दी तुम्हें पाकीजा. यह है अल्लाह तुम्हारा रब. तो बरकतवाला है अल्लाह, सारे जहान

الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ هُوَ الْحَيُّ ۖ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ

का पालनहार (६४) वोही जिन्दा है, नहीं है कोई पूजनेके काबिल उसके सिवा, तो हुदाई दो उसको मुज्लिसाना अकीदेसे.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

सारी उम्ह अल्लाहकी, रब सारे जहानका (६५) केह दो, कि “बेशक मैं रोका गया हूं, कि पूजूं जिनकी

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ

हुदाई देते हो तुम अल्लाहके भिलाफ़, जबकि आ गयी मेरे पास रौशन निशानियां मेरे रबकी तरफ़से. और मुझे

أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

हुकम दिया गया है कि सर लुका हूं रब्बुल आलमीनके लिये” (६६) वोही है जिसने पैदा करमाया तुम्हें मिट्टीसे, फिर

مِنْ نَفْسٍ ثُمَّ مِنْ عِلْقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا

अक कतरेसे, फिर लोथड़ेसे, फिर निकाला करता है तुम्हें बच्चा, फिर ताकि पड़ोयो

أَسَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا ۖ وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَفَّى مِنْ قَبْلِ

अपने जोरको, फिर ताकि हो जाओ बुढ़े. और कोई है जो वफ़ात दिया जाता है पड़ले ही,

وَلِتَبْلُغُوا أَجَلَ مَسْنَىٰ وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۴۰﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي

और ताकि पछोय जाओ अपनी मुदते मुअय्यनको, और ताकि तुम अकलसे काम लो (६७) “वोही है जो जिन्दा करमाये

وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۴۱﴾ أَلَمْ

और मारे.” युना-ये जब यादा किसी अम्रको, तो अस करमा देता है उसे, कि “हो जा” तो वोह हो “जाता है” (६८) क्या नहीं

تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصَرَّفُونَ ﴿۴۲﴾ الَّذِينَ

देभा तूने उन्हे जो जगडे निकावते हैं अल्लाहकी आयतोंमें, कि कहां कर दिये गये (६९) जिन्होंने

كَذَّبُوا بِآلِكُتُبٍ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾

जुटलाया किताबको, और जिस चीजके साथ भेजा हमने अपने रसूलोंको.. तो जल्द ही मा'लूम कर देंगे (७०)

إِذَا الرُّعُلُ فِي أَعْنَا قَرِهِمُ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿۴۴﴾ فِي الْحَمِيمَةِ

जब कि तौक उनकी गरदनमें होंगे, और जञ्जरें, घसीटे जायेंगे (७१) भौलते पानीमें..

ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿۴۵﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿۴۶﴾

फिर जहन्नममें जोंक दिये जायेंगे (७२) फिर फरमान होगा उन्हे, कि “कहां हैं जिनको शरीक बनाते थे तुम ? ” (७३)

مَنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ

अल्लाहके भिलाफ. जवाब देना पडा उन्हे कि “वोह तो भो गये हमसे”, बल्कि हम दुहाई देते ही न थे पहले

شَيْءًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿۴۷﴾ ذُرِّيَّتُكُمْ تَفْرَحُونَ

किसीकी. इसी तरह बेराह रभता है अल्लाह काफिरोंको (७४) यह बटला है उसका जो तुम ખુश होते

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿۴۸﴾ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ

थे जमीनमें नाइकसे, और जो छतराया करते थे (७५) दाभिल हो जहन्नमके

جَهَنَّمَ خُلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۴۹﴾ فَأَصْبَحَ

हरवाजोंमें हमेशाके लिये इसमें. तो कितना बुरा ठिकाना है मगड़रोंका (७६) तो तुम सभ्र करते रहो, बेशक

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ فَأَمَّا نُرِّيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ

अल्लाहका वा'दा सच है. तो ज्वाह हम दिभा दें तुम्हें भी कुछ, जिसका वा'दा करमाते हैं उन्हे, या वफात दें तुम्हें,

فَأَلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ

वोह तो हमारी तरह लौटाये जायेंगे (७७) और बेशक भेजा हमने अछोतसे रसूल तुमसे पहले, उनमेंसे वोह

قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ

હેં કે જિનકે વાકેઆત નાજિલ ફરમા દિયે હમને તુમ પર, ઓર કુછ હેં, કે “કુરઆનમેં જિનકા ઝિક નહીં ભેજા તુમ પર.” ઓર

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فَمَنْ

કિસી રસૂલકા કામ નહીં, કે કોઈ નિશાની લાએ મગર અલ્લાહકે હુકમસે. તો જહાં આ ગયા અલ્લાહકા અઝાબ, ફેસલા કર દિયા

۱۴

بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

ગયા બિલ્કુલ હક, ઓર ખસારા ઉઠાયા વહાં બાતિલવાલોને (૭૮) અલ્લાહ હે, જિસને પૈદા ફરમાયા તુમહારે લિયે

الْأَنْعَامَ لِيَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

ચોપાએ કે કુછ સવારી કરો ઉનકી ઓર કુછ ખાતે રહો (૭૯) ઓર તુમહારે લિયે ઉનમેં બોહતરે ફાઈદે હેં, ઓર

لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

તાકે પહોંચો ઉન પર લાદ કર અપને દિલકે મકસદકો, ઓર ઉન પર ઓર કશિયોં પર

تَحْمِلُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۚ فَأَمَّا آيَاتِ اللَّهِ تَتَذَكَّرُونَ ۝ أَفَلَمْ

સવાર કિયે જાઓ (૮૦) ઓર દિખાતા રહતા હે તુમકો અપની નિશાનિયાં. તો અલ્લાહકી કિન કિન નિશાનિયોં કા ઇન્કાર કરતે રહોગે (૮૧) તો

يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ

કયા નહીં સફર કિયા ઝમીનમેં, કે દેખ લેતે કે કેસા અંજામ હુવા થા ઉનકા, જો ઉનસે

قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا

પહલે થે. થે વોહ કહીં ઝિયાદા ઇનસે ઓર કહીં બઢ કર કુલ્લત ઓર ઝમીનમેં છોડી નિશાનિયોંમેં ઉન

أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

સે, તો નહીં કામ આઈ ઉનકે જો વોહ કમાતે થે (૮૨) યુનાંચા જબ લે આએ ઉનકે પાસ ઉનકે

بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا

રસૂલ રોશન નિશાનિયાં, તો વોહ ખુશ રહે જો કુછ ઉનકે પાસ થા ઇલ્મ, ઓર આ પડા ઉન્હીં પર

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ

જિસકા મઝાક ઉડાતે થે (૮૩) ફિર જબ દેખ લિયા હમારા અઝાબ, બોલ પડે કે હમને માન લિયા એક

وَحْدَهُ وَكَفَرُوا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ

અલ્લાહકો, ઓર ઇન્કાર કર દિયા જિસે હમ શરીક બનાતે થે (૮૪) તો ન કામ આસકા ઉનકે

يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا سُبُتَ اللَّهُ الْبَاقِيَ قَدْ

ઉનકા અબ માન જાના, જબ કિ દેખ ચુકે હમારા અઝાબ. અલ્લાહકા દસ્તૂર જો હોતા રહ્યા

خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۸۵

ઉસકે બન્દોંમેં. ઓર ખસારા ઉઠાએ વહાં કાફિર લોગ (૮૫)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ હા-મીમ સજદા મકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૫૪ રકૂઅ ૬

حَمْدٌ ۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ

હા-મીમ.. (૧) યહ ઉતારા હે મહરબાન બખ્શનેવાલેકી તરફસે (૨) એસી કિતાબ, કિ મુફરસલ ફરમાઈ ગઈ જિનકી આયતે.

قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۴ فَأَعْرَضَ

કુરઆન, અરબી ઝબાન, ઉનકે લિયે જો દાના હેં (૩) ખુશ ખબરી દેનેવાલા ઓર ડર સુનાનેવાલા. તો મુંહ ફેર લિયા ઉનકે

اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۵ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَرِ مِمَّا

બોહતેરોંને, તો વોહ સુનતે હી નહીં (૪) ઓર બોલે, કિ “હમારે દિલ ગિલાફોંમેં છુપે હેં ઉસસે, જિસકી તરફ

تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقُرْءَانٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ

તુમ બુલા રહે હો હમેં, ઓર હમારે કાનોંમેં ઝાંટ હે, ઓર હમારે દરમિયાન ઓર તુમહારે દરમિયાન પર્દા પડા હે,

فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا ۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ

તો તુમ અપની કરો, હમ બિલાશુબહ અપની કરનેવાલે હેં” (૫) જવાબ દો, કિ “મેં બસ ચેહરે મોહરેવાલા હૂં જેસે તુમ,” વહી કી જાતી

أَنَّمَا الْهُدَىٰ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۶ وَوَيْلٌ

હે મેરી તરફ, કિ તુમહારા મા’બૂદ સિર્ફ મા’બૂદે વાહિદ હે, તો સીધી રાહ ચલો ઉસકી તરફ, ઓર મઝિરત માંગો ઉસસે, ઓર હલાકી

لِلْمُشْرِكِينَ ۷ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

હે શરીક બનાનેવાલોંકી (૬) જો ન ઝકાત દે, ઓર વોહ આખિરતકે

كَافِرُونَ ۸ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ

મુન્કિર હેં (૭) બેશક જો ઈમાન લાએ ઓર કરનેકે કામ કિયે, ઉન્હીકે લિયે હે ખવાબ

غَيْرُ مَمْنُونٍ ۹ قُلْ إِنِّي كُنتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۰ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۱۱ وَإِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۱۲

બેહદ (૮) પૂછો કિ કયા તુમ નહીં માનતે ઉસે, જિસને પૈદા ફરમાયા ઝમીનકો

فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

دو ہی دن میں ؟ اور بناتے ہو اس کے برابر والے۔ یہ ہے ربوبیٰ عالمین (۷)

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ

اور گاڑ دیئے اس میں پہاڑوں کے لنگر اس کے اوپر سے، اور برکت دی اس میں، اور مقرر کر دیا ہے اس میں

فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ

غیاہ اس میں چار ہی دن میں سہی سہی۔ پھیلنے والوں کے لیے (۱۰) پھر

اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ

فرمایا آسمان کی طرف جبکہ وہ دھواں ہے، تو فرمایا اسے اور زمین کو، کہ “دونوں

اَتَّبِعَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۚ قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ

خاطر ہو پوری سے یا دباؤ سے۔” دونوں بولے، کہ “ہم خاطر ہو گئے پوری سے۔” (۱۱) تو پورا کر دیا انہیں

سَبْعَ سَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ

سات آسمان دو ہی دن میں، اور ہر آسمان میں اس کے کام کا۔

وَرَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَابِرٍ ۖ وَحَفِظَّا ۚ ذَٰلِكَ

اور ہم نے آسمان دنیا کو صابر سے اور محفوظ رکھا۔ یہ ہے

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَاتَّخَذُوا أَقْنَعًا لِّأَنْذَرْتَهُمْ

عزت والے کے حکم کے لیے (۱۲) پھر وہ نے اپنے لیے ڈھانچے لیے تاکہ انہیں

طَبَقَةً مِّثْلَ طَبَقَةِ عَادٍ وَشُودَ ۚ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَتْهُمْ

پکوان کی طرح عَاد کی طرح (۱۳) جب ان کے پاس آئے تھے

الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا تَعْبُدُوا

ان کے پاس رسول اور پیچھے، کہ مگر

إِلَّا اللَّهَ ۚ قَالُوا كُفُّوا رُبَّنَا لَا نُزِلَ عَلَيْنَا مَلَكٌ ۖ قَالُوا

صرف اللہ (۱۴) انہوں نے کہا کہ ہم پر نہ بھیجا گیا ہے کہ

بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ۚ قَالُوا قَدْ كُفِرُوا ۚ قَالُوا قَدْ كُفِرُوا ۚ

انہوں نے کہا کہ تم نے ان کے لیے کفر کیا ہے (۱۵) انہوں نے کہا کہ تم نے ان کے لیے کفر کیا ہے

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ط

ઝમીનમેં નાહક, ઓર કેહતે કિ કૌન બઢકર હે હમસે કુવ્વતમેં.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ

કયા નહીં સૂઝા કિ બિલાશુબહ જિસ અલ્લાહને પેદા ફરમાયા થા ઉન્હેં, વોહ ઝ્યાદા કુવ્વતવાલા હે ઉન

قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

સે. ઓર વો હમારી આયતોંકા ઈન્કાર કરતે થે (૧૫) તો છોડ દિયા હમને ઉન પર

رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسُوتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

આંધી સખ્ત ઠંડી, મનહૂસ દિનોંમેં, કિ ચખાદેં ઉન્હેં રુસ્વાઈકા અઝાબ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا

દુન્યવી ઝિન્દગીમેં. ઓર યકીનન આખિરતકા અઝાબ ઝ્યાદા રુસ્વા કરનેવાલા હે, ઓર વોહ મદદ ન

يُنْصَرُونَ ۝۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعُلَىٰ

કિયે જાએંગે (૧૬) ઓર ધમૂદ, તો રાહ બતાઈ હમને ઉન્હેં, તો પસન્દ કિયા ઉન્હોંને અધેં

عَلَى الْهُدَىٰ فَآخَذَتْهُمْ سَعْيًا ط الْعَذَابُ الْهُونَ بِمَا

રહનેકો રાહ દેખનેસે, તો પકડ લિયા ઉન્હેં ઝિલ્લતકે અઝાબકી કડકને, જો વોહ

كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

કમા ચુકે થે (૧૭) ઓર બચા લિયા હમને ઉન્હેં જો ઈમાન લાએ ઓર ડરા

يَتَّقُونَ ۝۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ

કરતે થે (૧૮) ઓર જિસ દિન હાંકે જાએંગે અલ્લાહકે સારે દુશ્મન આગકી તરફ, તો વોહ રોક

يُؤْمَرُونَ ۝۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَعِيرُهُمْ

રોક કર જમા કિયે જાએંગે (૧૯) યહાં તક કિ જબ આ ગએ વહાં, તો ગવાહી દેને લગે ઉન પર ઉનકે કાન,

وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۰ وَقَالُوا

ઓર ઉનકી આંખેં, ઓર ઉનકી ખાલેં, જો કુછ વોહ કરતે થે (૨૦) ઓર લગે કેહને

لْجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْ ثُمَّ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي

અપની ખાલોંકો, કિ “કયૂં ગવાહી દી તુમને હમ પર.” ખાલેં બોલીં કિ “ગોયાઈ બખ્શી હમકો અલ્લાહને,”

أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَإِلَيْهِ

જિસને ગોયાઈ દી હે હર એકકો, ઔર ઉસને પૈદા ફરમાયા તુમહેં પહલી બાર, ઔર ઉસીકી

تَرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ ۖ أَن يَشْهَدَ

તરફ લોટાએ જાઓગે (૨૧) ઔર તુમ છુપા નહીં સકતે થે કિ ગવાહી દેં

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ

તુમ પર તુમહારે કાન, ઔર ન તુમહારી આંખેં, ઔર ન તુમહારી ખાલેં, લેકિન ગુમાન

ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ

રખતે થે, કિ અલ્લાહ જાનતા હી નહીં બહોતસી ચીઝોંકો જો કર રહે હો (૨૨) ઔર યહ હે તુમહારા

ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَبَكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ

ગુમાન, જો રખતે થે અપને રબસે, તબાહ કર દિયા ઉસને તુમહેં, તો હો ગએ તુમ

الْخَسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِنْ

ખસારેવાલોંસે (૨૩) અબ અગર સબ્ર ભી કરેં, તો જહન્નમ ઢિકાના હે ઉનકા. ઔર અગર

يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ

ખુશામદ કરેં, તો નહીં હેં વોહ ખુશામદ કબૂલ કિયે હુઓંસે (૨૪) ઔર મુતઅય્યન ફરમાયા હમને ઉનકે

قَزَيْنَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ

કુછ સાથિયોંકો, તો ખુબ સૂરત બનાયા ઉનકી નઝરમેં જો સામનેકી દુન્યા હે, ઔર જો બા'દકી આખિરત હે, ઔર દુરુસ્ત

الْقَوْلُ فِي أَمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

હો ગઈ ઉન પર બાત, ઉન્હી ઉમ્મતોંમેં હો કર જો ગુઝર ચુકી ઉનસે પહલે, જિન્નાત વ ઇન્સાનસે.

إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ۖ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا

બેશક વોહ ખસારેવાલે થે (૨૫) ઔર બોલે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા હે,

تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾

કિ “મત સુના કરો ઇસ કુરઆનકો, ઔર બેહૂદા શોર મચાયા કરો ઉસમેં, કિ જીત જાઓ” (૨૬)

فَلَنَذِقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

તો ઝરૂર યખાઓંગે હમ ઉન્હેં જિન્હોંને ઇન્કાર કિયા હે સખ્ત અઝાબ. ઔર યકીનન બદલા દેંગે ઉન્હેં

أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ

उनके बुरेसे बुरे कामका जो करते थे (२०) यह है अल्लाहके दुश्मनोंकी सज़ा आग.

لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۲۸﴾

उनका उसमें हमेशाका घर है. सज़ा है जो वोह हमारी आयतोंका इन्कार करते थे (२८)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرَنَا الَّذِينَ أَضَلُّنَا مِنْ

और हुआ करने लगे जिन्होंने कुछ किया है, कि “परवरदिगारा दिमा दे हमें उन्हें, जिन्होंने गुमराह किया था हमें

الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ

जिन्नात व इन्सानसे, कि कुछल डालें हम उनकी अपने पांवके नीचे, ताकि वोह हो ज़ाँ सभसे

الْأَسْفَلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا

नीचोंसे” (२८) भेदक जिन्होंने कहा कि हमारा रब अल्लाह है, फिर ज़म गये,

تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَابْتَهِرُوا

उतरते हैं उन पर इरिशते, कि मत डरो और रज्जदा न हो, और भुश हो

بِالْحَيَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰكُمْ فِي

ज़ाओ उस जन्नतसे, जिसका तुमसे वा’दा किया जाता था (३०) हम तुम्हारे दोस्त हैं

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ

दुनियावी ज़िन्दगीमें और आभिरतमें. और तुम्हारे लिये उसमें जिसको चाहे तुम लोगो

أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۳۱﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ

का ज़, और तुम्हारे लिये उसमें जो कुछ मांगो (३१) मलमानी है गज़ूर

رَحِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ

रहीमकी तरफसे (३२) और कौन ज़्यादा बेहतर है बातमें उससे ? जिसने बुलाया अल्लाहकी तरफ और काम किया

صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ

लियाकतवाला, और केह दिया कि बिलाशुबह में मुसलमानोंसे हूँ (३३) और नहीं बराबर हो सकती नेकी

وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ

व भेदी. हटाया करो हटानेकी चीज़को निहायत लबाईसे, तो उस वक्त वोह, कि तुम्हारे दरमियान

وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۲﴾ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا

और उसके दरमियान दुश्मनी है, गोया कि दोस्त है रिश्तेदार (३४) और नहीं दिया जाता यह, मगर

الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۳﴾ وَإِنَّمَا

जिन्होंने सभ्रसे काम लिया. और नहीं पाते यह, मगर बड़े नसीबवाले (३५) और अगर

يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

कोंसे तुम्हें शैतानकी तरफसे कोछ कोछा, तो पनाह मांगले अल्लाहकी. बेशक वोही सुननेवाला

الْعَلِيمُ ﴿۳۴﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا

ईल्मवाला है (३६) और उसकी निशानियोंसे है रात और दिन, और सूरज और चाँद, मत

تَسْجُدُ وَاللشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَابْتَهِ ۚ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

सज्दा करो सूरजका और न चाँदका, और सज्दा करो अल्लाहका, जिसने पैदा इरमाया उन्हें,

إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۵﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ

अगर तुम उसीकी ईबादत करते हो (३७) फिर भी अगर डींगकी लीं, तो जो

عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿۳۶﴾

तुम्हारे रबके पास हैं, तरबीह बोलते उसकी रात और दिन, और वोह नहीं थकते (३८)

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

और उसकी निशानियोंसे है, कि बिलाशुबह तुम देख रहे हो जमीनको दबी पड़ी, फिर जब उतारा हमने उस पर

الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْتِ ۚ

पानी, तो फिर फिराई और बढ़ी. बेशक जिसने उसको ज़िन्दा किया यकीनन मुर्दोंको ज़िलावेवाला है.

إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

बेशक वोह हर याहे पर कुदरत रभनेवाला है (३९) बेशक जो टेढ़ी याल यलें हमारी

آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا ۚ آفَسَ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ قَوْلُ

आयतोंमें, वोह नहीं पोशीदा हैं हम पर. तो क्या जो डाल दिया जाये आगमें वोह बेइतर है ? या

يَأْتِي أَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

जो आये बहालते अम्न, क्यामतके दिन. कर डालो जो जो याहे. बेशक वोह जो कुछ करो

بَصِيرَةٍ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ

દેખ રહ્યા છે ઉન્હોં ભી (૪૦) જિન્હોંને ઈન્કાર કર દિયા નસીહતકા જબકિ આઈ ઉનકે પાસ, ઓર બિલાશુબહ યહ

لَكُتَبٌ عَزِيزٌ ۚ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ

યકીનન ઈઝ્ઝતવાલી કિતાબ હે (૪૧) નહીં આ સકતા બાતિલ ઉસકે આગે ઓર

لَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۚ مَا يُقَالُ

ન પીછેસે. ઉતારી હૂઈ હિકમતવાલે હમ્દવાલેકી તરફસે (૪૨) ન કહા જાએગા

لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو

તુમ્હે, મગર જો કહા ગયા રસૂલોંકો પહલે તુમસે. બેશક તુમ્હારા રબ યકીનન

مَغْفِرَةٍ ۚ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۚ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا

મગ્ફિરતવાલા, ઓર દર્દનાક અઝાબવાલા હે (૪૩) ઓર અગર બનાતે હમ ઉસે કુરઆન અજમી ઝબાનકા, તો ઝરૂર

لَقَالُوا كَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَءِتَيْنَاكَ بِمَا عَجَبِيٌّ ۖ وَأَعْرَضُوا عَنْهُ ۖ قُلْ هُوَ

કેહતે, કિ “કયૂં ન સાફ સાફ બોલી ગઈ ઉસકી આયતોં... “કયા અજમી પેગામ ઓર અરબી પેગમ્બર?” કેહ દો, કિ “વોહ ઉન

لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي

કે લિયે, જો માન ગએ, હિદાયત વ શિફા હે. ઓર જો ન માને, ઉનકે

أَذَانِهِمْ وَقُرْآنُهُ عَلَيْهِمْ عَسَىٰ ۖ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ

કાનોંમેં ડાટ લગી હે, ઓર ઉન પર અંધરાયા હુવા હે. જેસે વોહ લોગ પુકારે જાતે હેં

مَكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ

દૂર જગહસે (૪૪) ઓર બેશક દી હમને મૂસાકો કિતાબ, તો ઝગડા નિકાલા ગયા

فِيهِ ۖ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۖ

ઉસમેં. ઓર અગર ન હોતી એક બાત જો પહલે હો ચુકી તુમ્હારે રબકી તરફસે, તો ઝરૂર ફેસલા કર દિયા જાતા ઉનકે દરમિયાન.

وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۚ مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

બેશક વોહ ઝરૂર શકમેં હેં ઉસકી તરફસે, તરદુદમેં પડે (૪૫) જિસને લિયાકત મન્દીકી, તો અપને ભલેકો,

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۚ

ઓર જિસને બુરાઈકી તો ઉસી પર હે. ઓર નહીં હે તુમ્હારા રબ ઝુલ્મ કરનેવાલા, બન્દોંકે લિયે (૪૬)